



Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository



Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Մտեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material



ԿՐԱՍԻՆԸ

ՍԱՌՈՒՅՑՆԵՐԻ ՄԵԶ

087.1

Մ-72

ՍՈՎԵՏԵՆԻ
ԽՈՍՏԱՆԻ
ԲՈՒԿՍԵԼՆԻԿ
ԼԵՆԻՆԻ ՄԵԶ
ՍՍՏՐ

ԽՈՍՏԱՆԻ ԽՈՍՏԱՆԻ ԿՐԱՍԻՆԸ. ԿՐԱՍԻՆԸ. ԶՐԱՏԱՐԱԿԶ.
ՄՈՍԿՎԱ

1931

28 JUN 2009

CA 32-1
222



ԿՐԱՍԻՆԸ

ՍԱՌՈՒՅՑՆԵՐԻ ՄԵԶ

ԽԱՆՈՒ ԺՈՂՈՎՈՐԻՒ. ԿՆՆՏՐ. ՀՐԱՏԱՐԱԿԶ.
ԽՈՍԿՎԱ. 1931

087-1
Տ-72

Կրասիւնե

ՍԱՌՈՒՅՑՆԵՐԻ
Մ Ե Զ

ՓՈՔՐԻԿՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ ՊԱՏՄԵՑ՝
„ԿՐԱՍԻՆԻ“ ԱՐՇԱՎԻՆ ՄԱՍՆԱԿՑՈՂ
ԵՄ. ՄԻՆՆԴԻՆ

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОЧЕДЕНИЯ
Академии Наук
СССР

ԽՍՀՄ ԺՈՂՈՎՈՐՆԵՐԻ ԿԵՆՏՐՈՆԱԿԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿԶՈՒԹՅՈՒՆ, ՄՈՍԿՎԱ 1931

Թարգմ. Ս. Մ.



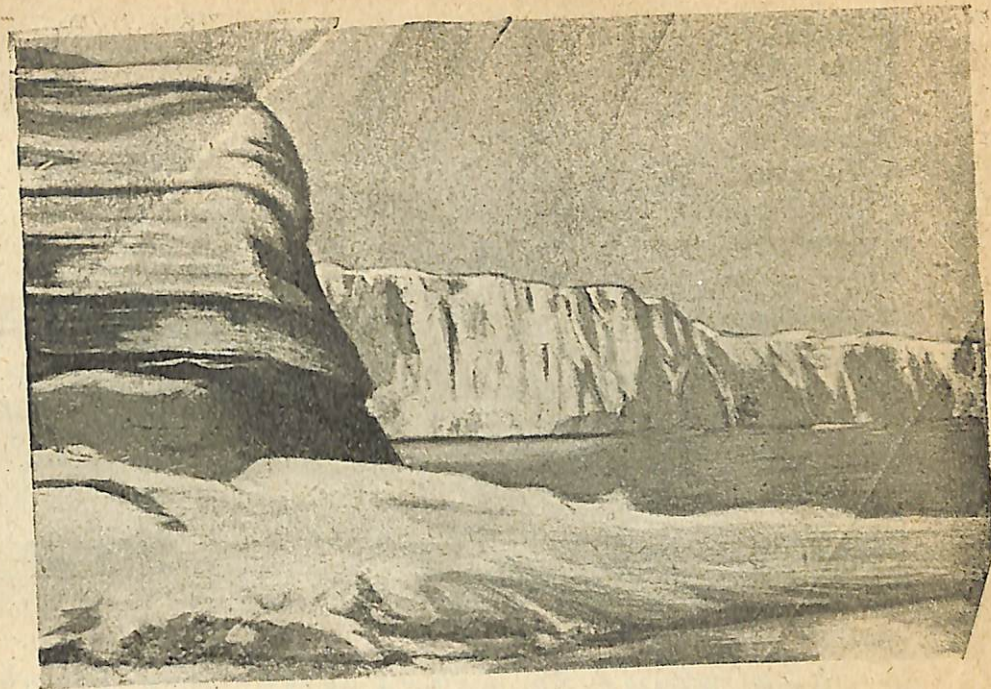
60055-66

Главлит № А-89165.

Заказ № 1001.

Тираж 5.000.

Книжная ф-ка Центрального Издательства Народов СССР, Шлюзовая наб., 10



ՀԵՌՈՒ ՀՅՈՒՄԵՍԻ ՇԱՐՈՒՆԱԿ ԶՄԵՌ Ե:

Յե՛վ սարերը, և՛ ծովը, և՛ գետինը — ամեն ինչ այնտեղ
վաճ է հաստ, կապտավուն սառույցով:

Լավ է իրեն զգում սպիտակ արջը: Մե՛
վախենում դաժան սառնամանիքներից, — տաք է նրա

Այգալիսի մուշտակով սարսափելի չե զբոսնել
սառույցներում:



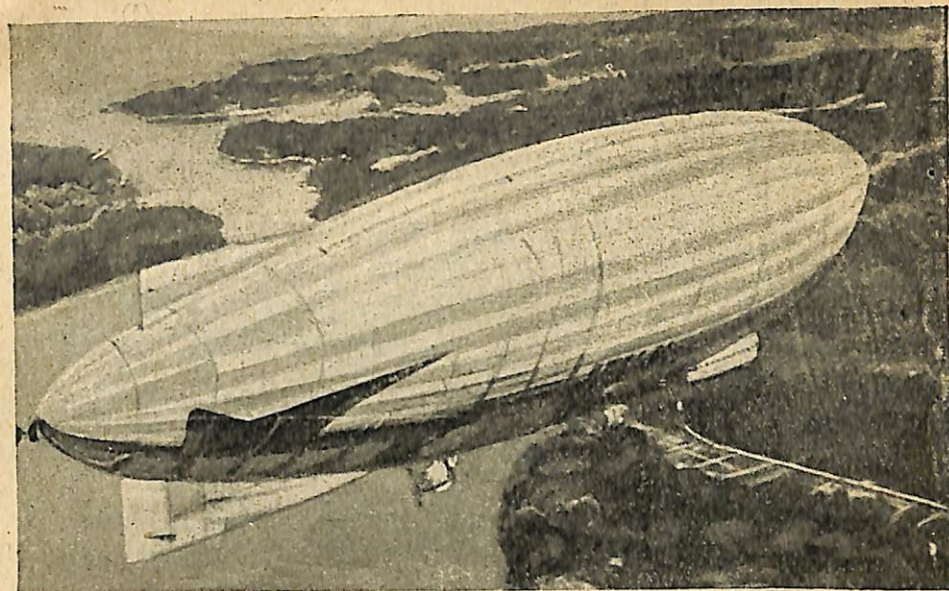
Շատ անգամ են ճանապարհվել մարդիկ դեպի հավիտենական սառցի յերկիրը: Ցանկացել են նավերով ճեղքել.—անցնել: Բայց ծովում հանդիպել են նրանք լողացող սառցե սարերի և չեն կարողացել վնչ յետ գնալ, վնչ առաջ. յերբեմն ել այդ սարերը ջարդել են նավերը՝ ընկույզի կճեպի նման...

Բայց ահա սովորեցին մարդիկ շինել թռչող մեքենաներ —

ԱՅԵՐՈՊԼԱՆՆԵՐ

Յ Ե Վ

ԴԻՐԻԺԱԲԼՆԵՐ



Դիրիժաբլը — դա մի մեծ ողանավ է:

Դիրիժաբլով մարդիկ վորոշեցին թռչել դեպի մշտական ձմրան յերկիրը: Նրանք ցանկացան հասնել ամենահեռավոր կետին, — ՀՅՈՒՍԻՍԱՅԻՆ ԲԵՎԵՌԻՆ:

Դիրիժաբլի պետը խալացի յեր. նլա անունն եր ՆՈՒԻԼԵ:

Սարքի գցեցին ողանավը, նրա վրա ռադիո շինեցին, վերցրին հետները տաք մուշտակներ, ուտելու պաշար, բարձրացրին զրոշակները, գործի դրին մեքենաները և դիրիժաբլը թռավ:

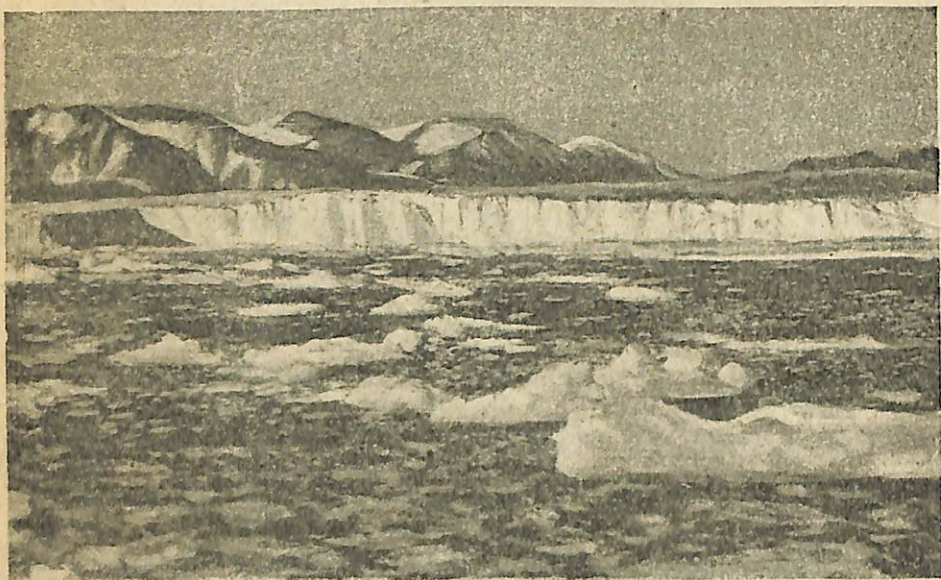
Այդ ողանավը կոչվում եր „ԻՏԱԼԻԱ“:

ԹՈՉՈՒՄ Ե ԴԻՐԻԺԱԲԼԸ.

Ահա նա անցավ քաղաքների վրայով. չեն յերևում նրա տակը կանաչ դաշտերը: Շարունակ թռչում է նա դեպի հյուսիս: Ժամե-ժամ ցրտում է ողը:

Շուտով, շուտով դիրիժաբլի միջի մարդիկ կտեսնեն մշտա-կան սառցի յերկիրը:

Սառցի մի կտոր լողում է ծովում. լողում է ու չի հալչում: Ապա յերևում են յերկրորդը, յերրորդը: Քանի գնում շատանում են ծովում սառցի լողացող կտորները, սկսվում են սառցե դաշտեր, սարեր, մեկը մյուսից բարձր, մեկը մյուսից սառսափելի...



Մարդիկ վաղուց են փաթաթվել տաք մուշտակների մեջ — միայն ջրերն են յերևում:

ԻՍԿ ՍԱՌԱՄԱՆԻՔԸ ՍԱՍԿԱՆՈՒՄ ԵՐ: Ողանալը դրսից կաժկ-վում էր սառցի կեղևով. սառչում էր:

ԲԱՅՑ ՀԱՆԿԱՐԾ ՍԿՍԵՑ ՄԹՆԵԼ: ՔԱՄԻ ԲԱՐՁՐԱՑԱՎ — մի չար ու դաժան քամի:

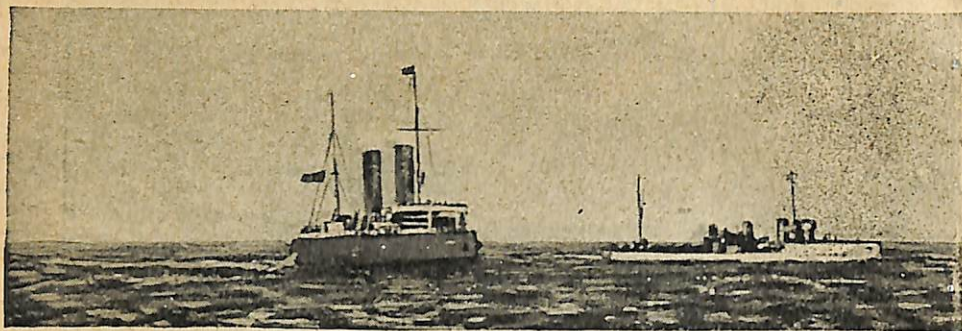
— ՓՈԹՈՐԻԿ Ե ՍԿՍՎՈՒՄ, —

ասաց նավապետ Նորիլեն:

Յե՛վ վերջին անգամ կարողացավ նա ռադիոյով լուր ուղարկել, թե՛

ԴԻՐԻԺԱԲԼՆ ԸՆԿԱՎ ՓՈԹՈՐԿԻ ՏԱԿ:

ԴՐԱՆԻՑ ՀԵՏՈ ԴԻՐԻԺԱԲԼԻ ՄԱՍԻՆ ԱՅԼՅԵՎՍ ՎՈԶ ՄԻ ՏԵՂԵԿՈՒԹՅՈՒՆ ԶԿԱՐ:



ՈՒՐ Ե ՆԱ ԻՆՉ ՊԱՏԱՀԵՑ ՆՐԱՆ...

ՎՈՉԻՆՉ ՀԱՅՏՆԻ ԶԵ



● ԼՈՒՌ Ե ՌԱԴԻՈՆ՝

Լրագիրները հաղորդեցին, թե անհետացավ զիբրիժաբլը, կորավ Նոբիլեն իր ուղեկիցներով:

Անցավ մի ուր, յերկու, յերեք — ՎՈՉ ՄԻ ԼՈՒՐ:

Անցավ յերկու շաբաթ — վոչ վոք չգիտեր, թե ինչ պատահեց զիբրիժաբլին:

Պետք է մարդկանց փրկել, փնտրել-գտնել զիբրիժաբլը: Բայց ով սիրտ կանի գնալ դաժան ձմրան, մշտական սառցի յերկիրը: Վոչ նավը կկարողանա ճեղքել անցնել յերկաթի պես կարծր սառույցը:

Գ Տ Ն Վ Ե Ց Ա Յ Գ Պ Ի Ս Ի Մ Ի Ն Ա Վ:

ՍԱՐՍԱՓԵԼԻ ԶԵ ՆՐԱ ՀԱՄԱՐ ՎՈՉ ՄԻ ՍԱՌՈՒՅՑ:

Այդ նավը — ՍԱՌՑԱՀԱՏՆ Ե: Սառցահատները ընթանում են սառցադաշտերով, փշրում են նրանց և սառած ծովերում ճանապարհ են մաքրում ուրիշ նավերի համար:

Աշխարհի ամենամեծ սառցահատը — խորհրդային սառցահատ „ԿՐԱՍԻՆ“ - ն է:

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը դուրս
յեկավ Լենինգրադից և ըն-
կավ հեռու ճամբա — ան-
հետ կորած զիբրիժաբլը
փնտրելու: „ԿՐԱՍԻՆ“-ին
առաջնորդում եր մի փոք-
ված կապիտան: Ահա
նա կանգնած է այս-
տեղ: Տասնյակ տարիներ
կապիտանը նավով անցել
է ծովերով, շրջել է ամ-
բողջ աշխարհը, բայց այս-
պիսի ճանապարհ առաջին
անգամն էր իր կյանքում:





„ԿՐԱՍԻՆ“-ով ճա-
նապարհ ընկավ նաև հա-
մարձակ ողջ աշխարհը
ՋՈՒԻՆՈՎԱՍԿԻՆ:

Նրա աշխատանքը
բեռնեցին սառցա-
հատի վրա և ամուր,
շատ ամուր կապեցին,
վոր փոթորկի ժամանակ
չընկնի:

Ո՞վ գիտե, թե ինչեր
կարող են պատահել սա-
ռույցների յերկրում:

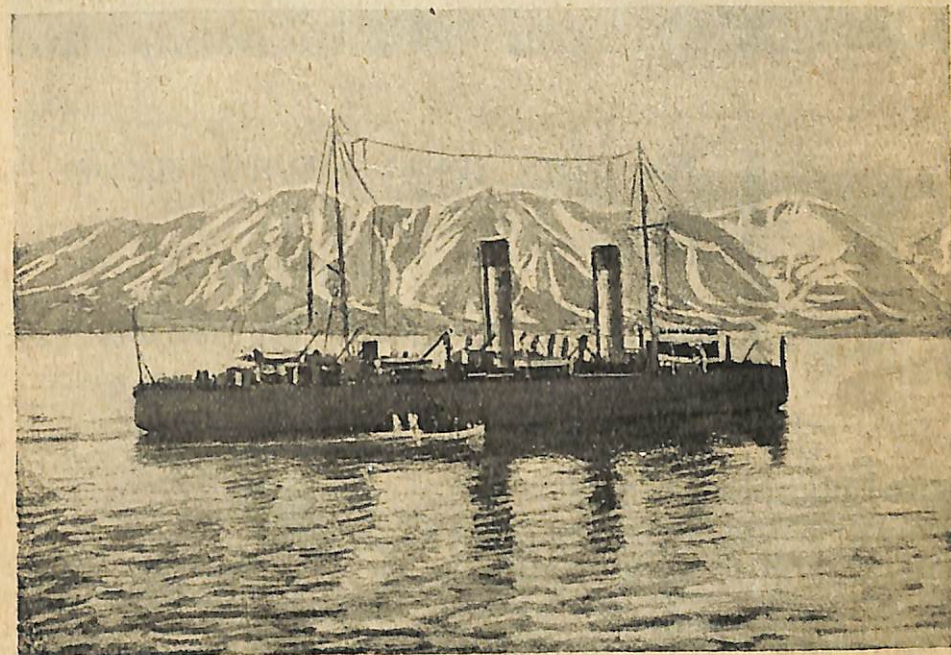
Իսկ յեթե հանկարծ „ԿՐԱՍԻՆ“-ն ել չկարողանա անցնել
այն սառույցներով, այն ժամանակ
ՋՈՒԻՆՈՎԱՍԿԻՆ կթռչի իր աշխար-
հայանով և կոգնի „ԿՐԱՍԻՆ“-ին
գտնելով կորած գերեզմանը

Ավելի հեռու յե գնում „ԿՐԱՍԻՆ“-ը: Ծովերով և ովկիա-
նոսներով գնում ե նա դեպի հեռավոր հյուսիս, այնտեղ, ուր
միայն սպիտակ արջերն են ապրում, ուր շարունակ ձմեռ ե,
սառույց ու սառնամանիք:

Ահա արդեն յերևում են ձյունով ծածկված սարերը: Ավելի
ու ավելի յե ձյուն յերևում ավերին:

Ամայի յեն ափերը, մարդ չկա նրանց վրա:
կամ մի յեղնիկ ե վազում հանկարծ, կամ թռչնի յերամ ե թըռ-
սում: Մարդն ինչ գործ ունի այս կողմերում:

Այստեղ վոչինչ չի բսնում, բացի մամուռից:





ԻՍԿ ԱՎԵԼԻ ՇԵՌՈՒՆ — ԱՆԳԱՄ ՄԱՄՈՒՌ ԶԻ
 ԲՍՆՈՒՄ:
 ԾԱՌԱՆՈՒՄ ԵՆ ՎԻՅԻԱՐԻ ՍԱՌՑԱՍԱՐԵՐԸ, ՄԵԿԸ
 ՄՅՈՒՍԻՑ ԲԱՐՁՐ:

ԱՅՆ ՊԵՍ ԽԻՍՏ ԵՆ ՓԱՅԼՈՒՄ-
 ՇՈՂՇՈՂՈՒՄ, ՎՈՐ ՆԱՅԵ-
 ԼԻՍ ԱԶՔ ԵՆ ԾԱԿՈՒՄ



ՎՈՐ ԿՈՂՄԴ ԶԱՅԵՍ —

ՍԱՌՈՒՅՑ,

ՍԱՌՈՒՅՑ

ՍԱՌՈՒՅՑ...

ԼՈՂՈՒՄ Ե ՈՒ չԻ ԿԱԼՉՈՒՄ:

ԱՅԱ ՆՐԱՆՔ, ՍԱՌՑԱԴԱՇՏԵՐԸ

Ս Կ Ս Վ Ո Ւ Մ Ե Ն





Ընկել են ճամբի վրա

սառցադաշտերը —

չեն թողնում „ԿՐԱՍԻՆ“-ին:

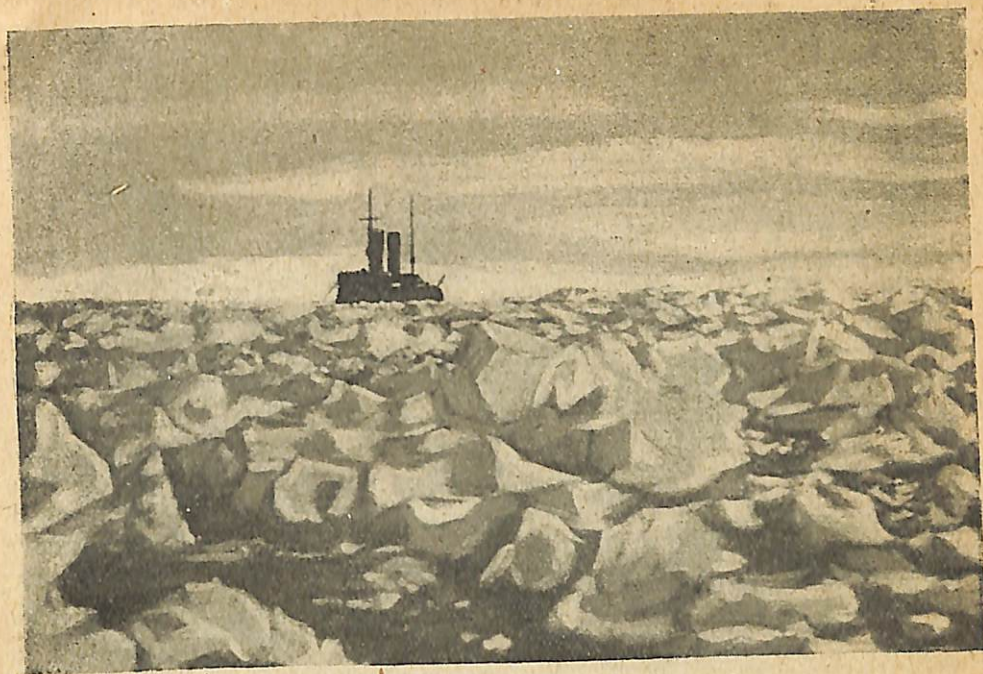
„ԿՐԱՍԻՆ“-ը գրոհեց նրանց վրա իր պողպատե կրծքով —

և ձեղճեց:

ՍԱՌՈՒՅՑՆԵՐԸ ԲԱԺԱՆՎԵՑԻՆ ԻՐԱՐԻՑ,

ՃԱՆԱՊԱՐՀ

ՏՎԻՆ:



Վորժան ավելի մոտ Հյուսիսային բևեռին, այնքան հաստե
և ամուր սառույցը:

Ավելի ու ավելի ծանր է դառնում „ԿՐԱՍԻՆ“-ի համար
առաջ գնալը:

Նա այլևս չի կարող ջարդել սառույցը, չի կարող ճանապարհ
բաց անել:

Կանգ առավ „ԿՐԱՍԻՆ“-ը:

Վոչ, յետ, վոչ առաջ:

ԻՆՉ
ԱՆԻ ?



Սառույցների ճեղքերից դուրս յեկան ջրշունները: Դուրս
յեկան և նայում են „ԿՐԱՍԻՆ“-ին:

— Այդ ի՞նչ հրեշ է:

Այս տեղերում յերբեք այդ պիսները չեն
յերևացել:

„ԿՐԱՍԻՆ“-ից ևս մարդիկ տեսան ջրշուններին: Սկսեցին
վորսալ նրանց:

Նույն ուրը „ԿՐԱՍԻՆ“-ում ջրշունների լյարդ
եյին տապակում:

Վաղուց կրասիներին այդպես հա-
մեղ կերակուր չեյին կերել:



Նոր եյին ճաշել, — մեկ ել տեսնեն՝

Թափառում ե սառցի վրա

մի սպիտակ արջ:

Գալիս ե, նայում ե սառցահատին, վոչնչից չի վախենում:
կրասիները վերցրին հրացանները, սկսեցին կրակել արջի
վրա: Արջն ընկավ:

Նավից պարան իջեցրին, ողը գցին արջի թաթը և շոգե-
նավի կրանով վեր բարձրացրին:



Քարշ տվին արջին տախտակամած:

Շրջապատեցին,

նայում են մեռած զաղանին:

„Ո՛հ, ինչ ջաշն է!“

ՀԻՄԱ ԿՐԱՍԻՆՑԻՆԵՐԸ ՅԵՐԿԱՐ ԺԱՄԱՆԱԿ ԱՊԱ-
ՀՈՎՎԱԾ ԵՆ ՄՍՈՎ: _____

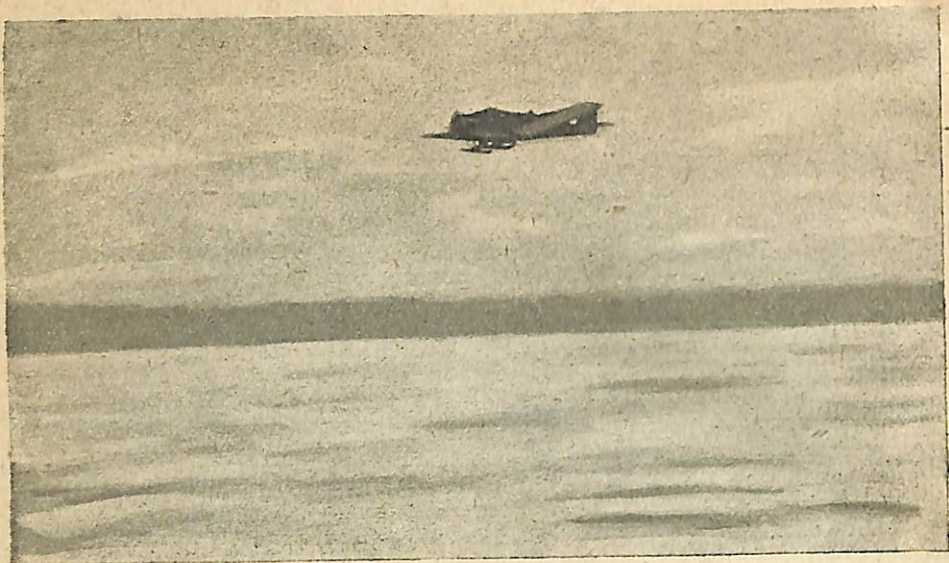


Կապիտանը սկսեց խորհրդակցել ՉՈՒԽՆՈՎՍԿՈՒ հետ, թե
ինչպե՞ս շարունակեն վորոնումները: Կապիտանն ասաց, վոր

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը այլևս գնալ չի կարող:
Պ ե տ ք ե ՉՈՒԽՆՈՎՍԿԻՆ թ ո չ ի:

Իջեցրին այերուպլանը սառցի վրա: ՉՈՒԽ-
ՆՈՎՍԿԻՆ և իր ոգնականները նստեցին իրենց տե-
ղերը, լարեցին մեքենաները, վորոնաց այերուպլանը,
սահեց սառցի վրայով, բարձրացավ ողի մեջ ու
թռավ բ ա ռ ձ ը, բ ա ռ ձ ը ու բ ա ռ ձ ը...

Ե լ կ ը ա ս ի ն ց ի ն ե ը ը ն ը ա ն չ տ ե ս ա ն !



ԶՈՒԽՆՈՎԱԿԻՆ թռչում էր ընդարձակ սառցե տարածություններին վրայով և անընդհատ ցած էր նայում. մարդ չի՞ յերևում արդյոք:

Յեվ հանկարծ տեսնում է. յերկու մարդ սառույցի վրա: Մեկը պառկած է, իսկ մյուսը նրա կողքին կանգնած:

ԶՈՒԽՆՈՎԱԿԻՆ ցանկացավ իջնել, վերցնել նրանց իր հետ: Բայց չի կարելի. սառույցն ամբողջովին ճաքճքված է: Յեթե իջնի, այբրոպլանը շուռ կգա, բոլորը կկործանվեն — ել վոչ վոքի փրկել չի լինի:

ԶՈՒԽՆՈՎԱԿԻՆ սալառնեց նրանց գլխի վրա, թռավ և ռադիոյով հայտնեց „ԿՐԱՍԻՆ“-ին, վոր յերկու մարդ է տեսել:

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը պետք է շտապի փրկել նրանց:

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը ԶՈՒԽՆՈՎԱԿՈՒՑ ռադիո-հեռագիրն ստացավ: Սպասեցին, թե նա յերբ կվերադառնա: Բայց ահա թանձր մառախուղ բարձրացավ:

Սառցի վրա խարույկներ վառեցին, վորպեսզի ԶՈՒԽՆՈՎԱԿԻՆ ծուխը նկատելով կարողանա իմանալ, թե վորտեղ է կանգնած „ԿՐԱՍԻՆ“-ը:

Խարույկները չոգնեցին:

Նա ստիպված յեղավ սառցահատից հեռու իջնել:

Նստելիս այբրոպլանը կավ մի սառցե բլուրի, և նրա յերկու զսպանակը տաշեղի պես ջարդ ու փշուր յեղան: ԶՈՒԽՆՈՎԱԿԻՆ ռադիոյով հայտնեց. «ԹՈՂԵՆ ԶԵՄ՝ ԿԱՐՈՂ: ԱԶԱՏԵՅԵՔ ԻՄ ՏԵՍԸՍՈՒՄ ԱՐԴԿԱՆՑ, ՀԵՏՈ ԿԳԱՔ ԻՄ ՅԵՏԵՎԻՑ՝

ՄԻ ԿԵՐՊ ԿԴԻՄԱՆԱՆՔ»:





— Դժվար թե կարողանանք առաջ գնալ, — ասում եյին կրասիները կապիտանին:

— ՓՈՐՁԵՆՔ, — ՊԵՏԻ Ե ՀԱՍՆԵԼ!

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը նորից կռիւ բռնվեց սառույցների հետ: Ամբողջ որը շարժվում եր սառցադաշտերի վրայով և առաջ եր գնում:

Վերջապես կրասիները նկատեցին, վոր հեռվում ինչ-վոր սև բան ե շարժվում:

Նայեցին ուշադրությամբ — յերկու մարդ սառցի վրա. մեկը պառկած ե, իսկ մյուսը կանգնած նրա մոտ:

Կրասիները պատգարակը վերցրին և իջան սառույցի վրա:

Մոտեցան մարդկանց: Նա, ով պառկած եր, բոլորովին կապտել եր, շարժվել չեր կարողանում, միայն գլուխն եր հագիվ-հագ շարժում:

Ուրախությունից լաց յեղավ, ուտելու բան խնդրեց.

— Յերկու շաբաթ ե, բերաններս բան չենք դրել:

Կրասիները բարձրացրին, նրանց դրին պատգարակի վրա, տարան սառցահատ, կշտացրին և պառկեցրին քնելու: Նրանցից մեկը այդպես ել մնաց պառկած: Նրա մի վոտքը ցուրտը տարել եր: Նրա անունն եր ՄԱՐԻԱՆՈ:

Իսկ մյուսը, նրա ընկերը, վորի անունն եր ՅԱՊՊԻ, կերավ քնեց և արթնացավ բոլորովին առողջ:





Հենց ՅԱՊՊԻՆ էլ
պատմեց, թե ինչ եր
պատահել նրանց հետ:

«Մեր դիրիժաբլն ըն-
կավ ուժեղ փոթորկի մեջ
և ընդհարվեց սառցե մի
բարձր սարի:

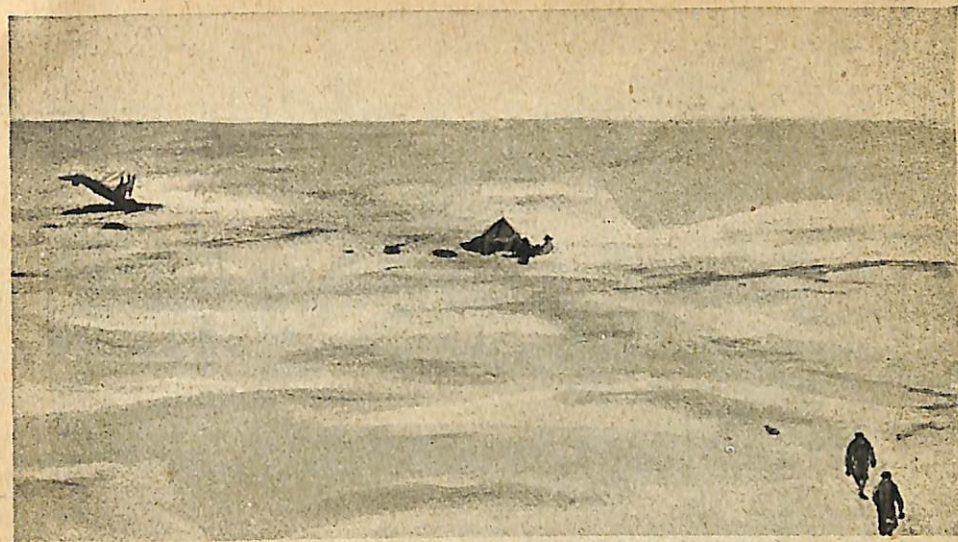
Մեզ, ինն հոգու, շալրտեց սառույցի վրա, իսկ մնացածները մնացին դիրիժաբլի մեջ, և քամին նրանց քշեց — տարավ: Նրանք, հավանա-կան է, կորան:

Յեվ ահա մենք յերե-
քով — յես, ՄԱՐԻԱՆՈՆ
և մեր ուղեկից ՄԱԼՄ-
ԳՐԵՆԸ, — վորոշեցինք
վորքով գնալ սառույցների
վրայով: Գուցե հասնենք

ցամաքի և ցույց տանք այն տեղը, ուր կարելի չե վորոնել մնա-
ցածներին: Հրաժեշտ տվինք ու գնացինք: Միայն Մալմգրենը
չտարավ այդ սարսափելի ճամբորդությունը: Նրա
վորքերը ցուրտը տարավ:

— Մի և նույն է, յես կմեռնեմ, ասաց նա: —
Թողեք ինձ այստեղ և շարունակեք ձեր
ճանապարհը:

Ստիպված յեղանք թողնել նրան: Յես ու Մարիանոն
յերկուսով գնացինք: Բայց շուտով Մարիանոն էլ ընկավ:
Մենք մեռնում եյինք քաղցից ու սառնամանի-
քից, յերբ հայտնվեց „ԿՐԱՍԻՆ“-ը և փրկեց մեզ:



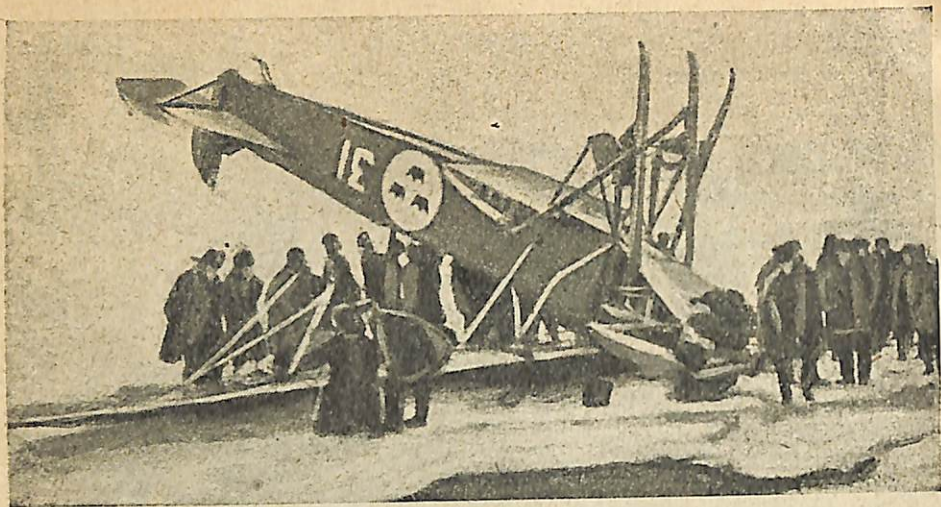
Պետք եր փրկել և նրանց, վորոնք չգնացին Յապպիի, Մա-
րիանոյի և Մալմգրենի հետ, այլ մնացին ապրելու սառցի վրա:

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը ստիպված յեղավ նորից կռվել
սառույցների դեմ:

Յեվ ահա սառցահաղից տեսան — սառցե անապատում մի
վրան է խփած, իսկ նրա մոտերքը մարդիկ են վազ-
վզում և թափահարում են ձեռքերով:

Հաց եյին լինում և ծիծաղում ուրախությունից, վոր „ԿՐԱ-
ՍԻՆ“-ը գտավ իրանց:

Նրանք հինգ հոգի եյին: Համարյա հիսուն
որ ապրել եյին նրանք սառույցների մեջ:



Վերանի մոտ ընկած եր մի շուռ յեկած ու ջարդված ալերուպլան:

Այդ ինչ ալերուպլան է:

Թռել է ալատեղ ղվեղացի ողաշու ԼՈՒՆԴԲՈՐԳԸ, ցանկացել է փրկել բոլորին: Մի անգամ յեկավ և տարավ նավապետ Նոբելի յին, տարավ նրան ցամաք — փրկեց: Հետո թռավ-յեկավ յերկրորդ անգամ, բայց դիպավ սառույցին: Ալերուպլանը շուռ յեկավ և ջարդվեց: Ողաշուն ստիպված յեղավ ապրել սառցի վրա:

Տաս որից հետո թռավ-յեկավ մի ուրիշ ողաշու, ընկերոջն ազատեց, իսկ ջարդված ալերուպլանը մնաց իր տեղում:

Կրասնոցինները մի լավ զննեցին ալերուպլանը: Պետք չեր ջարդված եր բոլորովին:

Փրկվածներին տեղափո-

խեցին սառցահատը:

Այստեղ նրանց տաքացրին, կշտացրին և չոր շորեր հագցրին:

Ա ղ ա տ վ ա ծ ն ե ռ ի

մ ե ջ կ ա ռ մ ե կ ը, վ ո-
ր ի ն Վ Ի Լ Յ Ե Ր Ի Ե յ ի ն
կ ո չ ու մ:



— Հ ի մ ա, — հայտարարեց ՎԻԼՅԵՐԻՆ, — ՅԵՍ ԱՅԼՅԵՎՍ

ՎՈԶ ՄԻ ԱՆԳԱՄ ԿՅԱՆՔՈՒՄՍ

ԶԵՄ ԳՆԱ ՄՇՏԱԿԱՆ ԶՄՐԱՆ

Յ Ե Ր Կ Ի Ր Ը





ԻՍԿ ՄՅՈՒՍ
 ՓՐԿՎԱԾԸ —
 ԶԵԶԻՈՆԻՆ —
 ասաց, վոր .
 ՆՈՐԻՑ ԿԳՆԱՄ
 ՀՅՈՒՍԻՍԱՅԻՆ
 Բ Ե Վ Ե Ռ,

ՀԵՆՑ ՎՈՐ ԱՌՈՂՋԱՆԱ:

— ՀԱՐԿԱՎՈՐ Ե, — ասաց նա, — ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԵԼ ԱՅՍ ՅԵՐԿԻՐԸ:

ՍԱՐԴ ՎՈՉՆԶԻՑ ԶՊԵՏՔ Ե ՎԱԽԵՆԱ:

Իսկ Զեչիոնիի վոտքերը կոտրված եյին:

Նրան հենակներ տվին, վոր քայլել կարողանա:



Հասավ արդեն ԶՈՒԽՆՈՎՈԿՈՒ և նրա ընկերների մասին հոգալու ժամանակը: Նրանք յերկար սպասեցին սառույցների վրա, մինչև „ԿՐԱՍԻՆ“-ը փրկում եր ուրիշներին:

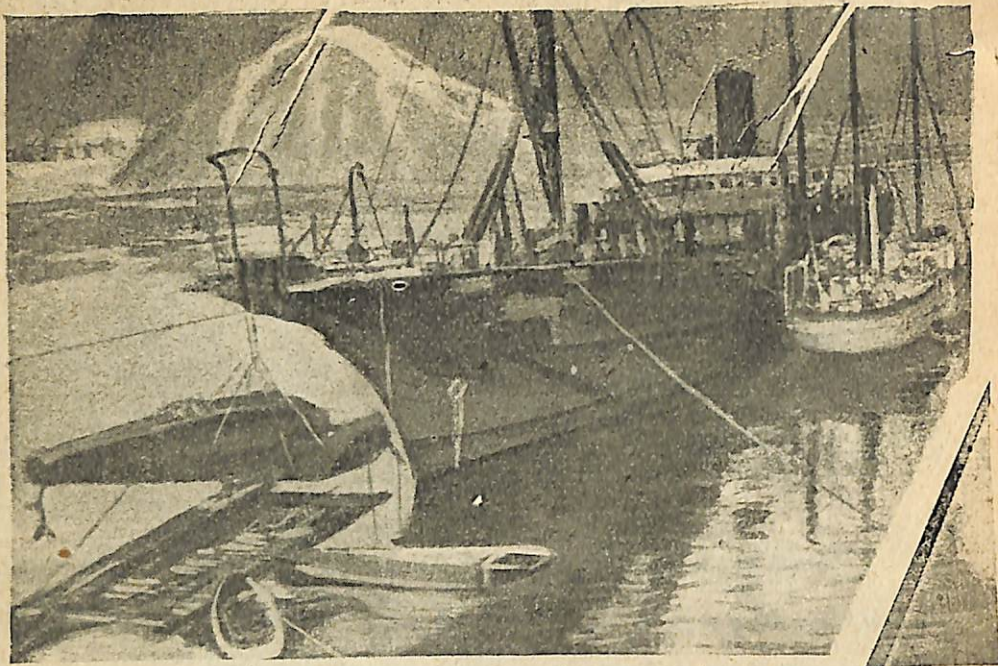
„ԿՐԱՍԻՆ“-ը ուղղվեց այն կողմը, ուր գտնվում եր ԶՈՒԽՆՈՎՍԿԻՆ և շուտով գտավ նրան: Զուխնովսկու կոտրած ալերոպլանը քարշ տվին ու բարձրացրին սառցահատի վրա:

Ողաչուները պատմում եյին, թե ինչպես եյին ապրել այդքան ժամանակ սառցի վրա: Յրտից քնել չեւ լինում: Պառկում ես մի տասը ընդե ալերոպլանի մեջ և հետո դուրս ես թռչում, վազվզում, վոր տաքանաս:



Տ Ա Ն Զ Վ Ե Ց Ի Ն Ք

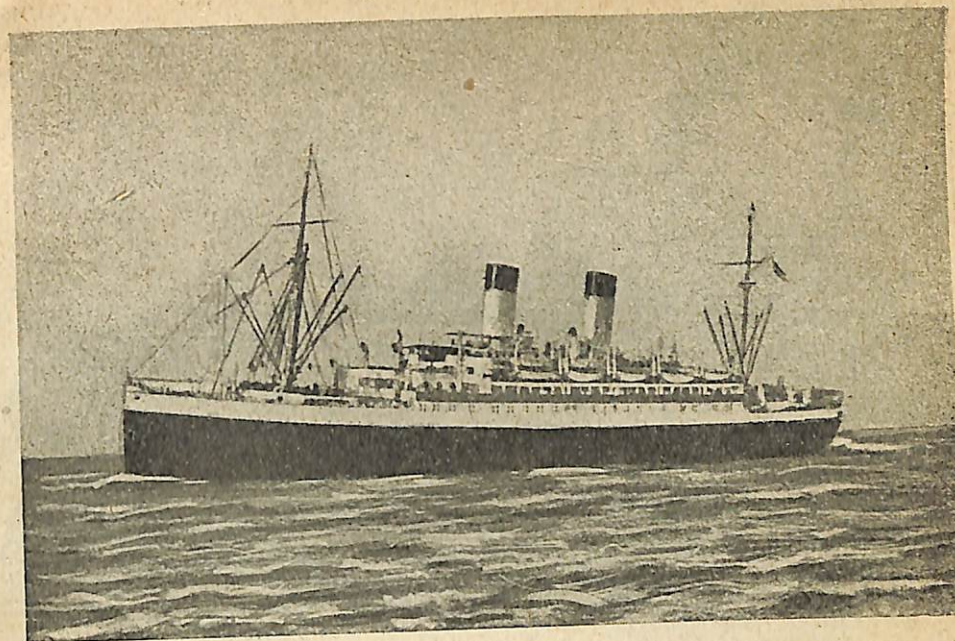




Այնտեղ, ուր ծովը ազատ է սառույցից, ցամաքի ափին
 փրկվածներին սպասում էր իտալական «ՋԻՏԱ»
 ԴԻ ՄԻԼԱՆՈ՝ շոգենավը:

Ահա նրա նկարը, մեծ և սև:

„ԿՐԱՍԻՆ“-ը յետ դարձալ, հառավ այդ շոգենավին և
 բոլոր փրկվածները տեղափոխվեցին
 „ՋԻՏԱ ԴԻ ՄԻԼԱՆՈ“-յի վրա:



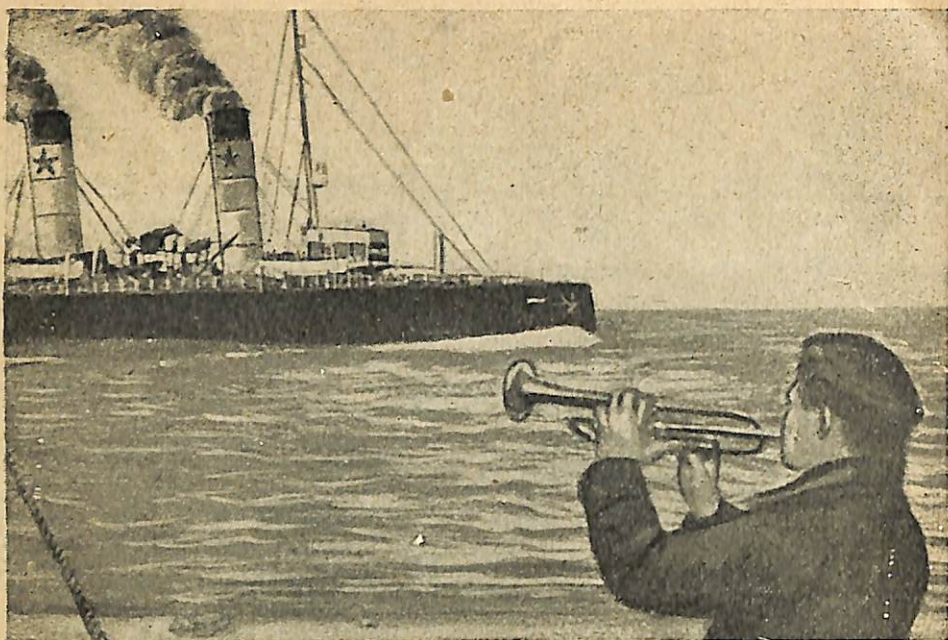
Ավարտեց իր գործը սառցահատը „ԿՐԱՍԻՆ“-ը տուն է
 վերադառնում: Քանի գնում, տաքանում է ողը: Արևը դարձյալ
 տաքացնում է: Դարձյալ տաք է:

Հանկարծ „ԿՐԱՍԻՆ“-ը իմանում է, թե ինչ մի տեղ
 շոգենավը ծովի հատակն է գնում և ռադիոյով
 ոգնության են կանչում: Իսկ շոգենավի վրա ՀԱՋԱՐ ՈՒԹ
 ՀԱՐՅՈՒՐ ՄԱՐԴ կա:

Շուտ յեկավ „ԿՐԱՍԻՆ“-ը և արագ թափով գնաց դեպի
 այդ շոգենավը: Կրասինցիները տեսնում են՝ „ՄՈՆՏԵ ՍԵՐՎԱՆՏԵՍ“
 մեծ շոգենավը թեքվել է մի կողքի և արդեն
 շուտ գալու վրա չէ: Իսկ միջի մարդիկ լաց են
 լինում, հուզվում են:

Կրասինցիները սկսեցին նորոգել շոգենավը, միջի ջուրը թափել,
 ծակերը փակել...

Արագ նորոգեցին, ԲՈԼՈՐԻՆ ՓՐԿԵՑԻՆ:



ՎԵՐԱԴԱՐՁԱՎ „ԿՐԱՍԻՆ“-Ը ՀԱՅՐԵՆԻ ԼԵՆԻՆԳՐԱԴ-

ՆՐԱՆ ԴԻՄԱՎՈՐԵՑԻՆ ԻՆՉՊԵՍ

ՄԻ ՀԵՐՈՍԻ—

Ն Վ Ա Գ Ա Ծ Ո Ւ Թ Յ Ա Մ Բ

ԱՄԲՈՂԶ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ ՀԱՅՏՆԻ

ԴԱՐՁԱՎ „Կ Ր Ա Ս Ի Ն“-Ը





25 ԿՊՊ.

Цена 25 коп.
Д. Х.



Эм. Миндлин
КРАСИН
во льдах

На армянском языке

ЦЕНТРАЛЬНОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО НАРОДОВ СССР.
Москва, центр, Никольская, 10.



452 22305

16550

32-1
A 2/20

25 400.

Цена 25 коп.

Д. Х.



Эм. МИНДЛИН
КРАСИН
во льдах

На армянском языке

ЦЕНТРАЛЬНОЕ ИЗДАТЕЛЬСТВО НАРОДОВ СССР.
Москва, центр, Никольская, 10.